

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobkyně: JUDr. M. R.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2020 č. j. MSK 40886/2020, ve věci
náhrady exekučních nákladů na odstranění stavby

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí, a to v rozsahu výroku 4b, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Orlová (dále jen „stavební úřad“) ze dne 18. 12. 2019 č. j. MUOR 179550/2019, kterým bylo uloženo 4 povinným uhradit výdaje vzniklé při odstraňování stavby (v případě žalobkyně ve výši 97 131,25 Kč).
2. Žalobkyně namítla, že věc nebyla stavebním úřadem řádně projednána, námitky byly odbyty s tím, že o nějakých metrech se pracovník správního orgánu nebude bavit. Stavební úřad předložil opakovaně stejné rozúčtování jako u předchozího zrušeného rozhodnutí. Dále žalobkyně namítla, že žalovaný opominul údaje, které uvedla v odvolání, totiž, že prodejna č. p. X byla kolaudována v roce 1977, pergola byla postavena až po roce 1979 a není tedy možné, aby prodejna existovala několik let bez střechy.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že stavební úřad postupoval po zrušení předchozího rozhodnutí plně v souladu s právním názorem krajského soudu i Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), doplnil dokazování tak, aby rozvrh nákladů odpovídal vztahu jednotlivých povinných k odstraňované stavbě. Navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 29. 1. 2016 rozhodl stavební úřad o nařízení neodkladného odstranění stavby „Stříška – pergola“, tedy zastřešení atria obchodního centra Morava v Orlové – Lutyni (dále také jen „stavba“). V rozhodnutí učinil úsudek ve smyslu § 142 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., v příslušném znění (dále jen „stavební zákon“), že stavba je nedílnou součástí jak pozemku parc. č. X v katastrálním území X, tak celé budovy obchodního centra, a stanovil okruh účastníků podle § 142 odst.1 stavebního zákona tak, že jimi jsou Město Orlová, žalobkyně, RESIDENT GROUP s. r. o. a V.T. M. Dne 6. 5. 2016 byl vydán vůči těmto 4 osobám exekuční příkaz, neboť stavba nebyla odstraněna ve stanoveném termínu. Poté byla provedením exekuce pověřena firma FATRA – stavební a obchodní společnost, spol. s r.o., která předložila podrobný rozpočet, provedla demolici a související práce a vyúčtovala částku celkem 332 968 Kč. O náhradě exekučních nákladů rozhodl stavební úřad dne 14. 9. 2016, rozhodnutí bylo potvrzeno žalovaným dne 6. 1. 2017, ovšem rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 5. 2018 č. j. 22 A 43/2017-61 ve spojení s rozsudkem NSS ze dne 11. 10. 2018 č. j. 7 As 257/2018-41. (Je třeba dodat, že žalobu tehdy podala jiná povinná osoba než žalobkyně.)
6. Po zrušení rozhodnutí ze dne 14. 9. 2016 stavební úřad doplnil dokazování o výkresy původní projektové dokumentace obchodního centra z roku 1971 a podrobnou fotodokumentaci průběhu odstraňovacích prací, a seznámil účastníky s rozvrhem nákladů při jednání dne 14. 11. 2019. Žalobkyně se u jednání k věci vyjádřila, poté se ještě dostavila na stavební úřad dne 11. 12. 2019, nahlížela do spisu a opakovaně se vyjádřila. Dne 18. 12. 2019 rozhodl stavební úřad o náhradě exekučních nákladů, kdy novým rozvržením byla významně zvýšena částka připadající na Město Orlová, oproti snížení částek u RESIDENT GROUP s. r. o. a V.T. M. Částka, připadající na žalobkyni, zůstala stejná jako u předchozího rozvržení. Stavební úřad v odůvodnění uvedl, že nositelem dominantní části

nákladů je Město Orlová, neboť je vlastníkem pozemku, nad nímž se ze značné části nacházela odstraněná stavba. Odstranění se však významně dotklo i budovy č. p. X ve vlastnictví žalobkyně, stavba se od této budovy odpojovala. Stavba se také odpojovala od menší pergoly, která tvoří část střechy nad prodejnou č. p. X. Žalobkyně v odvolání mj. uvedla, že pergola byla zbudována až nad zkolaudovanou prodejnou, nemůže proto být původní střechou prodejny. Žalovaný se touto odvolací námitkou zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 8-9, se závěrem, že nad prodejnou ve vlastnictví žalobkyně byl proveden jen strop z panelových dílců, vlastní střechu prodejny tvoří až zbytková pergola, která obsahuje boční atiky s oplechováním, hromosvodnou instalaci a vpust pro odvod dešťových vod. Navíc byly náklady na stavební úpravy po odpojení zbytkové pergoly poměrně rozděleny mezi žalobkyni a Město Orlová.

7. Soud předně připomíná, že ve smyslu závěrů rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78, *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“* Soud se proto nezabýval obecnými částmi žaloby (např. „Z celého postojе odvolacího orgánu je evidentní nezájem o podstatné údaje, které žalobkyně v odvolání uvedla a zdůvodnila.“).
8. Pokud jde o první námitku, ze správního spisu nevyplývá jakékoli krácení práv žalobkyně v souvislosti s projednáváním rozvrhu. Žalobkyně byla seznámena s podklady, opakovaně se k věci vyjadřovala, nové rozúčtování nebylo totožné s předchozím, jak vyplývá z údajů uvedených v bodě 6. tohoto rozsudku. Správní orgán v souladu s § 4 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen „správní řád“) umožnil žalobkyni uplatňovat její práva a oprávněné zájmy. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
9. Pokud jde o druhou námitku, soud především uvádí, že žalobkyně v žalobě nijak nezpochybnila konkrétní závěry žalovaného o zbytkové pergole, která v současnosti plní funkci střechy prodejny ve vlastnictví žalobkyně. Popis uvedený žalovaným přitom zcela odpovídá podkladům založeným ve správním spise, zejména fotodokumentaci z odstraňování stavby (č. 10 – 20). Soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je rozhodnutí o rozvržení nákladů spojených s odstraněním stavby v roce 2016 – pokud žalobkyně rozporovala údaje o době výstavby a kolaudace jednotlivých částí staveb, není to pro věc podstatné. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
10. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. Je třeba dodat, že správní orgány v nyní přezkoumávané věci již pečlivě vážily rozsah vymáhaných povinností připadajících na jednotlivé povinné (§ 116 odst. 5 správního řádu), vycházely z dostatečně zjištěné situace a dbaly na to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu (srov. § 2 odst. 4 správního řádu).
11. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, soud proto o náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. prosince 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje